

Stroži limiti Evropske unije za zagađivače mogu da vode skupoj modernizaciji ili zatvaranju trećine velikih evropskih postrojenja na ugalj, navodi se u novom izveštaju.

Ocenjuje se da je, s obzirom da evropske termoelektrane već imaju problema sa profitabilnošću, za neke od najvećih zagađivača isplativije da budu zatvoreni nego da se ulaže u njihovu modernizaciju

Članice EU odobrile su krajem aprila stroža ograničenja za zagađivače poput oksida sumpora i azotnih oksida iz velikih termo-postrojenja u Evropi. Ti oksidi prouzrokuju zagađenje vazduha i respiratorne bolesti.

Kako bi radile u skladu sa novim pravilima, termo-postrojenja do 2021. treba ili da investiraju u novu tehnologiju u termoelektranama ili da ograniče radno vreme na ispod 1.500 sati godišnje ili da zatvore kapacitete, saopštio je 8. maja Institut za ekonomiju energetike i finansijske analize .

“Troškovi prilagođavanja za mnoga od tih postrojenja biće previsoki, s obzirom na perspektive tržišta i druge faktore”, istakao je konsultant IEEFA i koautor izveštaja Džerard Vin .

U 2016. u Evropi su zatvoreni kapaciteti za proizvodnju rekordnih 10 gigavata energije i više evropskih vlada obećalo je da će u narednoj deceniji postepeno zatvoriti postrojenja na ugalj.

EU, kako bi ispunila ciljeve oko štetne emisije iz Pariskog sporazuma o borbi protiv klimatskih promena, do 2020. treba da zatvori četvrtinu kapaciteta na ugalj a do 2030. sve, procenio je tink-tenk Klimatske analize.

Organizacija za ekonomska istraživanje u energetici i oblasti prirodne sredine IEEFA analizirala je oko 600 postrojenja u Evropi koja koriste ugalj, lignit i biomasu. Utvrdila je da je njih 108, koje daju 56 GW energije i trećinu proizvodnje iz uglja u EU, odgovorno za najveći deo emisije SO_x i NO_x koja je za najmanje 40% iznad limita EU.

Više od polovine tih postrojenja je pod upravom poljskih energetske kompanije PGE i Tauron, italijanskog Enela, španske Endese, francuske EDF, češkog Čeza, britanskog Draksa i grčkog PPC.

Te operatore bi korišćenje tehnologije za smanjenje emisije NO_x u proizvodnji koštalo 2-4 evra po megavat satu dok bi tehnologija za sniženje emisije SO_x dodala na troškove još 6-7 evra po MWh.

Kada postrojenje premašuje limite i za NO_x i za SO_x, troškovi proizvodnje bi mu bili uvećani za 8-11 evra po MWh.

“Ti troškovi idu od 5 do 30% očekivane evropske velikoprodajne cene u 2021. godini (40 evra), što je zaista veliko opterećenje”, navodi se u izveštaju.

“Zaključili smo da su posebno u slučaju starih postrojenja ti troškovi previsoki i da bi bilo mnogo racionalnije zatvoriti ih”, dodaje se u izveštaju.

Izvor: dijalog